

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 55. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_227A-txt-shoot-idm2038/facsimile.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

nedbrudte, og Juda Børn vare deres Naboers Spot og Forhaanelse. Da rørte Gud Præsten Estras Hjerter, at han drog fra Babel til Jerusalem, og paamindte Folket om Guds Lov og alle de Døds, som Herren havde talt til deres Fædre, og han rørte Nehemias Hjerter, Hans, som var Mundstiank hos Kongen af Persien, at han vandedes over sit Folk, og som som en Første i Landet med Kongeligt Brev, at bygge Jerusalems Mure, og hange dens Porte, og de, som byggede, havde Sværd ved deres Land, og den, som blæste i Trompeten, stod hos Nehemias, thi Juda Huses Modstandere vare galne i Sindet, og lurede paa dem; Herren var med Nehemias, og han fuldførte Værket, og han var en Hjælper for de Fattige i Landet, og en streng Hævner over dem, som foragtede Guds Bud, og vandrede for Guds Ansigt i Oprigtighed alle sine Dage. Est. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. Nehem. 1. 2. 4. 5. 6. 13. Hagg. 1.

Alle disse Handlinger og underlige Gierninger ere beskrevne af de hellige Guds Mænd og Propheter, som drevs af den Hellig Aand, og vidnede Sandhed, men i mange Aars Dage derefter opstod ingen Prophet, og om de Dages Handlinger vides da ei saa fuldkommelig Besked, dog have vi Skrift derom i gamle Bøger, og alligevel det aldrig er Sandhed tilhobe, hvad Mennesker efter eget Lykke tale og skrive, kan dog gudfrygtige Mænd ved Guds Ords Lys i de fornemste Dele og Stykker afskille Sandhed fra Legn, og kiende den rette Lignelse af de forbigangne Dage.

Det var i Udlandighedens Dage, at Seeren Daniel havde Guds Syn i Babels Land, og han saae en underlig Syn paa en Væder, som stangede mod Vesten og Norden og Sønden, saa at Juret kunde staae for hans Ansigt; men det skedte i Synen, at en Gødedul kom fra Vesten, og løb mod den Væder i sin kraftige Grumhed, og nedtraadte den, saa der var ingen Frelse. Men der Gødedulken var bleven saare stor, da sønderbrødes dens Horn det store, og fire udvorte isteden, og et lidet Horn udkom af det ene, og vorte ud over det delilige Land, og nedstodte Helligdommens Bolig. Og Herren lod Daniel forstaa den Syn, og sagde til ham: den Væder er Persiens Konge, men den Gødedul er Grækenlands Konge, og de fire Horn betyde, at det store Rige skal deles i fire, og det lidet Horn betyde, at i Rigerens sidste Dage, naar Syndernes Maal opfyldes, da skal der opstaae en ubliu Konge, han skal underlig forbærve det hellige Folk, og han skal storlig ophoie sig i sit Hjerter, og staae imod Herrens Hærs, men sønderbrødes uden Haand. Dan. 8.

Denne var Synen med sin Udtydning. Daniel gik til sine Fædre, og Aar hengik efter Aar i hundredeviis, men Alt gik dog efter Synen, som Daniel saae, og efter Ordet, som Herrens Engel talte til ham, eftersom vi læse i de verdslige Kroniker, Bøger og Hedsninger har sammenfæret. Der tohundred Aar vare forgangne efter Daniels Dage, da

